

23 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΝΤΤΣ ΟΥ ΜΝΡΟ “DALVENT”,

Ενάγοντες,

v.

F/V 0758 ZOLOTETS (CALL LETTERS (UHZT)) ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εναγομένων.

(Αγωγές Ναυτοδικείου Αρ. 65/93 & 66/93)

5 *Ιδιοκτησία πλοίων — Ισχυρισμός για απόκτηση κυριότητας δυνάμει αγοράς από τρίτο πρόσωπο, που είχε αποκτήσει κυριότητα δυνάμει αγοράς από τον ιδιοκτήτη — Δεν αποδείχθηκε έγκυρη μεταβίβαση κυριότητας — Αρχή nemo dat quod non habet — Εφαρμόστηκε στην προκειμένη περίπτωση.*

10 Οι ενάγουσες ζήτησαν δήλωση του Δικαστηρίου ότι ήταν οι νόμιμες ιδιοκτήτριες των εναγόμενων πλοίων. Η εταιρεία Lagos Fisheries Co. ισχυρίστηκε ότι είχε αγοράσει τα εν λόγω πλοία από την εταιρεία Amanda Navigation Co. Ltd, η οποία, κατ' ισχυρισμό, τα είχε αγοράσει από την ενάγουσα. Ενώπιον του Ναυτοδικείου προσάχθηκε μαρτυρία από την ενάγουσα ότι τα πλοία ήταν εγγεγραμμένα σαν αλιευτικά στο νηολόγιο του λιμανιού της Αγίας Πετρούπολης στη Ρωσία, και ότι ουδέποτε είχαν πωληθεί σε οποιαδήποτε εταιρεία ή άλλο αγοραστή. Η Lagos παρουσίασε μαρτυρία ότι είχε αγοράσει τα πλοία από την εταιρεία Amanda.

15 *Αποφασίσθηκε ότι:*

20 Από την ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία διαφαινόταν ότι ουδέποτε η ενάγουσα είχε πωλήσει τα εναγόμενα πλοία στην Amanda, η οποία, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να μεταβιβάσει οποιοδήποτε τίτλο ιδιοκτησίας στην Lagos. Στην προκειμένη περίπτωση, είχε εφαρμογή η αρχή nemo dat quod non habet.

Εκδόθηκε δήλωση ότι τα εναγόμενα πλοία ανήκαν στην ενάγουσα και διατάχθηκε η παράδοση της κατοχής τους στην ενάγουσα.

Αγωγές Ναυτοδικείου.

Αγωγές Ναυτοδικείου με τις οποίες οι ενάγοντες ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου ότι είναι οι αποκλειστικοί και/ή απόλυτοι ιδιοκτήτες και/ή δικαιούχοι των εναγομένων πλοίων.

A. Πασχαλίδης, για την ενάγουσα εταιρεία.

5

P. Θεοφίλου, για τα εναγόμενα πλοία.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις συνενωμένες αυτές αγωγές τους, οι ενάγοντες ζητούν κατ' αρχήν δήλωση ότι είναι οι αποκλειστικοί και/ή απόλυτοι ιδιοκτήτες και/ή δικαιούχοι των εναγομένων πλοίων (εν τοις επεξοίς καλούμενα “τα πλοία”), τα οποία αρχικά συνελήφθησαν στο λιμάνι της Λεμεσού με αίτηση των εναγόντων αλλά στη συνέχεια οι ενάγοντες δεν κατάθεσαν την εκ συμφώνου καθορισθείσα εγγύηση.

10

Στη συνέχεια με εισήγηση του δικαστηρίου και την απόλυτη συμφωνία των μερών έγινε σύμπτυξη των ημερομηνιών κατάθεσης των εγγράφων προτάσεων, ενόψει του επείγοντος της υπόθεσης και το δικαστήριο διεκπεραίωσε την ακρόαση στο τέλος Ιουλίου κατά τη διάρκεια των θερινών διακοπών.

15

Επιπλέον των πιο πάνω θεραπειών οι ενάγοντες ζητούν και δήλωση ότι τα πρόσωπα τα οποία έχουν τώρα τον έλεγχο των πλοίων τον απέκτησαν παράνομα και ως εκ τούτου οι ενάγοντες ζητούν διάταγμα παράδοσης της κατοχής των πλοίων στους ενάγοντες όπως και αποζημιώσεις. Εμφάνιση στην αγωγή έγινε από την εταιρεία I. LAGOS FISHERIES CO LTD σαν ισχυριζόμενη ιδιοκτήτρια (εν τοις επεξοίς καλούμενοι “LAGOS”).

20

25

Στην αναφορά, οι ενάγοντες περιγράφονται σαν νομικό πρόσωπο δεόντως εγγεγραμμένο στη Ρωσία, και σαν απόλυτοι, ή εγγεγραμμένοι ιδιοκτήτες ή δικαιούχοι των πλοίων τα οποία ήσαν και είναι εγγεγραμμένα υπό τη Ρωσική σημαία σαν αλιευτικά στο νηολόγιο του Βαλτικού Κόλπου που εδρεύει στην Αγία Πετρούπολη. Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι κατέστησαν ιδιοκτήτες των πλοίων δυνάμει αγοραπωλητηρίου εγγράφου ημερ. 1.10.1990 και ότι ουδέποτε εξουσιοδότησαν οποιονδήποτε να διαγράψει ή αλλοιώσει την εν λόγω εγγραφή ή σημαία των πλοίων. Οι ενάγοντες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι με συμφωνία λήξης 31.12.1992 ενοικίασαν τα πλοία στην εταιρεία J.V. Interatlantic, οι οποίοι τον Νοέμβριο του 1992 τους ειδοποίησαν ότι τα πλοία εξαφανίσθηκαν. Οι ενάγοντες τελικά εντόπισαν τα πλοία στο λιμάνι της Λεμεσού.

30

35

5 Η υπεράσπιση ισχυρίζεται ότι τα πλοία ανήκουν στην Lagos η οποία τα αγόρασε νόμιμα από την εταιρεία Amanda Navigation Co Ltd στις 22.3.1993 στη Λεμεσό, επ' ονόματι της οποίας ήσαν προηγουμένως εγγεγραμμένα υπό ρωσική σημαία στο νηολόγιο του Αρχαγγέλου στη Ρωσία. Η Lagos προχώρησε στη διαδικασία εγγραφής των πλοίων στο κυπριακό νηολόγιο η οποία όμως δεν συμπληρώθηκε λόγω παρέμβασης των εναγόντων.

10 Η Lagos δέχεται ότι τα πλοία εξακολουθούν να είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης, αλλά ισχυρίζεται ότι αυτό οφείλεται μόνο στο ότι οι ενάγοντες, οι οποίοι τα πώλησαν στην Amanda δεν προέβησαν στη διαγραφή τους. Η υπεράσπιση ισχυρίζεται ειδικά ότι στις 20.6.1990, δυνάμει συμβολαίου κατατεθειμένου στο νηολόγιο του Αρχαγγέλου οι ενάγοντες πώλησαν τα πλοία στην Amanda και εξουσιοδότησαν γραπτώς την εγγραφή τους επ' ονόματι της. Κατά τα λοιπά, η υπεράσπιση αρνείται τη θέση των εναγόντων και εγείρει ανταπαίτηση ζητώντας δήλωση ότι τα πλοία της ανήκουν σαν ιδιοκτήτριας καθώς και αποζημιώσεις.

20 Η απάντηση ουσιαστικά επαναλαμβάνει την αναφορά και αρνείται τη θέση της υπεράσπισης και ιδιαίτερα οποιαδήποτε πώληση των πλοίων στην Amanda ή σε οποιοδήποτε.

25 Η μαρτυρία δεν ήταν πολύ εκτεταμένη. Βασικός μάρτυρας των εναγόντων ήταν ο κ. K. Michailovich, διευθυντής της Dalvent από την ίδρυσή της, ο οποίος και παρουσίασε πιστοποιημένο αντίγραφο του καταστατικού της ημερ. 28.12.1988, τεκμ. 1, όπως και πιστοποιημένο αντίγραφο βεβαίωσης της επικύρωσης του καταστατικού, ημερ. 18.1.1989, τεκμ. 2, περαιτέρω δε και πιστοποιημένο αντίγραφο απόφασης της εταιρείας για την εκλογή του σαν διευθυντή της ημερ. 28.12.1988, τεκμ. 3. Ο Μ.Ε.1 ανέφερε ότι η κατάσταση της εταιρείας όπως φαίνεται και στα εν λόγω τεκμήρια παραμένει 30 έκτοτε η ίδια. Ο Μ.Ε.1 αναφέρθηκε επίσης στην αγορά από την εταιρεία των πλοίων και παρουσίασε τα σχετικά συμβόλαια, τα τεκμ. 4Α και 4Β, αμφότερα ημερ. 1.10.1990. Είπε επίσης ότι έκτοτε η εταιρεία συνεχίζει να είναι ιδιοκτήτρια των πλοίων τα οποία ουδέποτε πώλησε σε οποιονδήποτε, ούτε εξουσιοδότησε οποιονδήποτε να τα πωλήσει. Τα πλοία είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης σαν αλιευτικά υπό ρωσική σημαία και ουδέποτε η εταιρεία έδωσε οδηγίες για τη διαγραφή τους. Τα πλοία είχαν ενοικιασθεί στην Interatlantic με συμβόλαιο ημερ. 30.3.1992, τεκμ. 5Α και 5Β. Η ενοικίαση έληξε στις 31.12.92 όπως προβλέπον 35 ταν εν λόγω συμβόλαια, αλλά τα πλοία δεν επεστράφησαν αφού τον Δεκέμβριο 1992 η Interatlantic τους ειδοποίησε ότι εξα- 40

φανίσθησαν. Μετά από προσπάθειες, τα πλοία εντοπίστηκαν στις 9.5.1993, και ειδοποιήθησαν αμέσως οι Κυπριακές Αρχές που σταμάτησαν την νηολόγηση τους. Η Dalvent δεν είχε καμιά συναλλαγή με την Amanda ούτε εξουσιοδότησε κάποιον κ. Ιγνάτοφ να τα πωλήσει στην Amanda.

5

Στην αντεξέτασή του ο Μ.Ε.1 είπε ότι ο κ. Ιγνάτοφ ήταν λογιστής και είχε ετοιμάσει τα έγγραφα, για την αγορά των πλοίων από την Dalvent. Ο κ. Ιγνάτοφ του γνώρισε επίσης τον κ. Πουχάροφ ο οποίος πρόσφερε δικηγορικές υπηρεσίες στην Dalvent σαν υπεύθυνος για τα εν λόγω έγγραφα. Ούτε στον κ. Ιγνάτοφ, ούτε στον κ. Πουχάροφ δόθηκε ποτέ οποιοδήποτε πληρεξούσιο, από την Dalvent σε σχέση με τα πλοία. Ο Μ.Ε.1 αναφέρθηκε επίσης στην εταιρεία “Tetis” στην οποία η Dalvent είχε 90% των μετοχών. Ο κ. Ιγνάτοφ ήταν διευθυντής του παραρτήματος της Tetis στη Μόσχα αλλά ούτε αυτός ούτε ο κ. Πουχάροφ ήταν ποτέ διευθυντές της Tetis η οποία ενεγράφη στις 27.7.1990. Ο Μ.Ε.1 απόρριψε την εισήγηση ότι τα πλοία είχαν πωληθεί στην Amanda από την Tetis για λογαριασμό της Dalvent για 20.000.000 ρούβλια τα οποία εισπράχθησαν από την Tetis στις 27.8.1992. Αναφερόμενος στην εγγραφή των πλοίων ο Μ.Ε.1 είπε ότι αυτά ενεγράφησαν επ’ ονόματι της Dalvent στις 16.1.1992 στην Αγία Πετρούπολη.

10

15

20

Ο δεύτερος μάρτυρας για τους ενάγοντες ήταν ο κ. Olendski διευθυντής του αλιευτικού λιμανιού της Αγίας Πετρούπολης (πρώην Λένινγκραντ). Ο Μ.Ε.2 παρουσίασε διάφορα έγγραφα από το αρχείο του. Τα τεκμ. 8 και 9, επιστολές που αφορούν την εξαφάνιση των πλοίων. Τα τεκμ. 10 και 11, πιστοποιητικά του λιμανιού της Αγίας Πετρούπολης ημερ. 16.1.1992 που αναφέρουν ότι στα πλοία, ιδιοκτησία της Dalvent, δίδεται άδεια της σημαίας της Ε.Σ.Σ.Δ. (νυν Ρωσία) και ότι έχουν εγγραφεί στο εν λόγω λιμάνι στις 16.1.1992 σαν αλιευτικά, τα τεκμ. 12 και 13, τα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας της Αγίας Πετρούπολης ημερ. 16.1.1992 τα οποία αναφέρουν ότι σύμφωνα με το μητρώο του λιμανιού, τα πλοία έχουν εγγραφεί στις 16.1.1992 σαν ανήκοντα στην Dalvent, το δικαίωμα ιδιοκτησίας της οποίας και πιστοποιήθηκε. Ο Μ.Ε.2 είπε ότι βάσει του τηρουμένου αρχείου δεν έγινε καμιά αλλαγή ιδιοκτησίας, ούτε μπορούσαν τα πλοία βάσει της ρωσικής νομοθεσίας να εγγραφούν στο λιμάνι του Αρχαγγέλου, αφού είναι αλιευτικά ενώ το εν λόγω λιμάνι είναι εμπορικό. Όπως εξήγησε στην αντεξέτασή του, ένα πλοίο που είναι γραμμένο σε αλιευτικό λιμάνι δεν μπορεί να είναι συγχρόνως γραμμένο και σε εμπορικό. Αναφερόμενος στη διαδικασία διαγραφής πλοίου από το λιμάνι της Αγίας Πετρούπολης, είπε ότι, με ταξύ άλλων απαιτείται σχετική αίτηση του λιμανιού στο οποίο πρόκειται να μεταγραφεί και δήλωση του ιδιοκτήτη ότι το πλοίο

25

30

35

40

- επωλήθη. Αν και του εστάλησαν ορισμένα έγγραφα, σε σχέση με τα πλοία από τον Αρχάγγελο εντός του 1993, αυτά δεν αποτελούσαν αίτηση διαγραφής τους, ούτε περιλάμβαναν την απαιτούμενη δήλωση του ιδιοκτήτη ότι τα πλοία επωλήθησαν και ως εκ τούτου ο
- 5 Μ.Ε.2 δεν προχώρησε στη διαγραφή τους από το μητρώο του. Μεταξύ των εγγράφων που του εστάλησαν δεν περιλαμβάνονταν τα τεκμ. 17, 18 και 19. Ο λόγος που ο μάρτυρας δεν διάγραψε τα πλοία από το νηολόγιο του ήταν ότι, αφενός μεν, η Dalvent δεν έδωσε τέτοια εξουσιοδότηση, αφετέρου δε δεν του παρουσιάστησαν
- 10 επαρκή στοιχεία νέας ιδιοκτησίας. Εξάλλου βάσει του νόμου η διαγραφή γίνεται με απόφαση ειδικής επιτροπής στην οποία ο διευθυντής του λιμανιού διαβιβάζει τα σχετικά έγγραφα αν του φαίνονται ικανοποιητικά και η οποία αποφασίζει για το αληθές της αγοραπωλησίας και ιδιοκτησίας.
- 15 Ο βασικός μάρτυρας για την Lagos ήταν ο διευθυντής της κ. Λαγός, Μ.Υ.1, ο οποίος είπε ότι τον Ιανουάριο του 1993 η εταιρεία του αγόρασε τα πλοία από την Amanda βάσει των τεκμ. 24 και 25. Τα τεκμ. 24 και 25 ημερ. Φεβρουαρίου 1993 (ημέρα δεν αναφέρεται) αναφέρονται σαν συμφωνίες μεταξύ της Lagos και της Amanda που
- 20 περιγράφεται σαν ιδιοκτήτρια των πλοίων για την πώλησή τους από την Amanda στην Lagos, υπογράφεται δε από τον κ. Λαγό, τον κ. Πουχάροφ και τον κ. Μπάφα. Πριν την υπογραφή των τεκμ. 24 και 25 στο μάρτυρα παρουσιάστηκαν τα τεκμ. 17, 18, 20 και 21. Όλα τα εν εν λόγω έγγραφα υποβλήθησαν στο κυπριακό νηολόγιο
- 25 αλλά δεν εξεδόθη πιστοποιητικό εγγραφής. Αντεξεταζόμενος ο Μ.Υ.1 είπε ότι, δεν του είχε παρουσιασθεί οποιαδήποτε συμφωνία πώλησης των πλοίων μεταξύ της Tetis και της Amanda, όλα δε τα θέματα που αφορούσαν την αγορά των πλοίων τα χειρίστηκε ο δικηγόρος του. Σε υποβολή ότι η Amanda ουδέποτε υπήρξε ιδιοκτήτρια των πλοίων, ο Μ.Υ.1 απάντησε ότι δεν μπορούσε ούτε να αμφισβητήσει κάτι τέτοιο, ούτε και να απαντήσει, θεωρώντας ότι οι
- 30 δικηγόροι του είχαν βεβαιωθεί σχετικά, ούτε μπορούσε να ξέρει αν η Tetis δεν είχε δικαίωμα να πωλήσει τα πλοία στην Amanda. Η συμφωνία της Lagos ήταν μόνο με την Amanda για την οποία, ενεργούσε ο κ. Πουχάροφ με πληρεξούσιο το οποίο όμως ο Μ.Υ.1 δεν είχε να παρουσιάσει. Ο Μ.Υ.1 είπε επίσης ότι οι διαπραγματεύσεις για την αγορά των πλοίων άρχισαν λίγο πριν το τέλος του 1992, και αποκλείσει την περίπτωση να είχαν αρχίσει τον Οκτώβριο του
- 35 1992, αρνούμενος και την υπογραφή οποιουδήποτε εγγράφου του Οκτωβρίου 1992, επέμενε δε γι' αυτό και όταν εκλήθη να σχολιάσει το γεγονός ότι τα ίδια τα τεκμήρια 24 και 25 αναφέρουν ότι την
- 40 7.10.1992 οι συμβαλλόμενοι Lagos και Amanda υπόγραψαν προκαταρκτική συμφωνία για την πώληση των πλοίων.

Μαρτυρία για την Lagos έδωσε και η δικηγόρος κα. Χριστοδούλου, Μ.Υ.2, το γραφείο της οποίας ενεργούσε σαν δικηγόροι της Amanda σε σχέση με την πώληση των πλοίων στη Lagos και συνέταξε τα τεκμ. 24 και 25. Η Μ.Υ.2 είπε επίσης στην αντεξέτασή της ότι δεν γνώριζε για το πως η Amanda απέκτησε τα πλοία και δεν είχε οποιοδήποτε σχετικό συμβόλαιο, αρκούμενη στα πιστοποιητικά τους και μη προβαίνουσα σε οποιαδήποτε έρευνα. Στη συνέχεια όμως είπε ότι είχε δει ένα συμβόλαιο πώλησης των πλοίων από την προηγούμενη ρωσική ιδιοκτήτρια στην Amanda.

Τέλος, μαρτυρία για την Lagos έδωσε ο κ. Πακούτας, επιθεωρητής πλοίων στο Τμήμα Εμπορικής Ναυτιλίας, Μ.Υ.3. Ο Μ.Υ.3 είπε ότι στις 22.2.1993 υπεβλήθη αίτηση για τη νηολόγηση των πλοίων στην κυπριακή σημαία επ' ονόματι της Lagos και παρουσίασε τα έγγραφα, τα οποία κατατέθηκαν με την αίτηση. Τα τεκμ. 15 και 16 bills of sale από την Amanda στην Lagos. Τα τεκμ. 17 και 18 πιστοποιημένα φωτοαντίγραφα (ships certificates) της Ε.Σ.Σ.Δ. ημερ. 1993, (ο μήνας είναι στα ρωσικά μόνο και δεν διαβάζεται), που αναφέρουν ότι σύμφωνα με το μητρώο πλοίων του λιμανιού του Αρχαγγέλου η Amanda είναι ιδιοκτήτρια των πλοίων. Τα τεκμήρια αυτά που τέθηκαν στο Μ.Ε.2 ανάφερε ότι τα πλοία αναφέρονται σαν motor vessels και όχι αλιευτικά. Το τεκμ. 19, πιστοποιημένο φωτοαντίγραφο πιστοποιητικού διαγραφής των πλοίων από την ρωσική εγγραφή του Αρχαγγέλου από 22.2.1993. Τα τεκμ. 20 και 21, πιστοποιητικά ρωσικής σημαίας των πλοίων ημερ. 1993. Ο Μ.Υ.3 είπε ότι τελικά δεν εξεδόθησαν πιστοποιητικά εγγραφής αφού προέκυψε η επίδικη διαφορά.

Το βασικό θέμα που προκύπτει ενόψει της μαρτυρίας είναι η ιδιοκτησία των πλοίων, και στο θέμα αυτό επικεντρώθηκαν και οι αγορεύσεις των συνηγόρων. Ο κ. Θεοφίλου, εκτός από τη θέση ότι δεν αποδείχτηκε η σημερινή ύπαρξη των εναγόντων σαν νομικό πρόσωπο, υποστήριξε τη βασική θέση ότι οι ενάγοντες δεν απέδειξαν την ισχυριζόμενη ιδιοκτησία τους σήμερα, παρά μόνο ότι αφού αγόρασαν τα πλοία την 1.10.1990 τα ενέγραψαν επ' ονόματι τους στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης την 16.1.1992. Ο κ. Θεοφίλου υποστήριξε ότι ενόψει της μετέπειτα εγγραφής των πλοίων επ' ονόματι της Amanda στον Αρχάγγελο, οι ενάγοντες δεν έχουν παρουσιάσει οτιδήποτε που να αποδεικνύει την εκ πρώτης όψευς ιδιοκτησία τους και την ακυρότητα του τίτλου των εναγομένων, ενώ απεναντίας οι εναγόμενοι απόδειξαν την ιδιοκτησία τους αφού αγόρασαν τα πλοία από την Amanda η οποία τα αγόρασε από τιτλούχο στο ρωσικό νηολόγιο.

Ο κ. Πασχαλίδης στην αγόρευση του περιορίστηκε ουσιαστικά

στο θέμα της ιδιοκτησίας που αποτέλεσε και το κύριο θέμα του κ. Θεοφίλου και με βάση την ενώπιό μου μαρτυρία δεν θα επεκταθώ στα άλλα θέματα που εγείρονται στα δικόγραφα σε σχέση με δόλο και αποζημιώσεις. Η βασική του θέση ήταν ότι η Dalvent, η νομική οντότητα της οποίας αποδεικνύεται τόσο από τα τεκμήρια όσο και από τη μαρτυρία του Μ.Ε.1, αποδείχθηκε να ήταν και να είναι εγγεγραμμένη ιδιοκτήτρια των πλοίων στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης και ότι καμιά μαρτυρία δεν υπάρχει ότι πώλησε ή εξουσιοδότησε την πώληση των πλοίων σε οποιοδήποτε και συγκεκριμένα στην Amanda μέσω της Tetis, για την οποία πώληση δεν υπάρχει οποιαδήποτε μαρτυρία. Ο κ. Πασχαλίδης υπόβαλε επομένως ότι η Amanda δεν απεδείχθη να είχε καλό τίτλο και έτσι δεν μπορούσε να δώσει καλό τίτλο στη Lagos.

Όσον αφορά τα γεγονότα, δέχομαι τη μαρτυρία των μαρτύρων των εναγόντων που μου έκαναν άριστη εντύπωση σαν πλήρως αξιόπιστοι και σύμφωνοι με τις θέσεις που διατυπώνονται στην αναφορά.

Για τη μαρτυρία εκ μέρους της Lagos, οι παρατηρήσεις μου ακολουθούν, παρατηρώ όμως γενικά ότι η αξία της εν λόγω μαρτυρίας είναι περιορισμένη ως εκ του ότι οι μάρτυρες δεν ήταν ενήμεροι πέραν ορισμένου σημείου.

Με βάση τη μαρτυρία εκ μέρους των εναγόντων βρίσκω τα γεγονότα ως ακολούθως:

Η Dalvent, η ίδρυση της οποίας βεβαιώνεται από τα τεκμ. 1 και 2 και η μέχρι σήμερα συνεχιζόμενη ύπαρξη της οποίας βεβαιώνεται ιδιαίτερα από τη μαρτυρία του Μ.Ε.1, αγόρασε τα πλοία την 1.10.1990 και τα ενέγραψε επ' ονόματι της σαν αλιευτικά στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης την 16.1.1992. Η εν λόγω αγορά και εγγραφή βεβαιώνεται από τη μαρτυρία των Μ.Ε.1 και Μ.Ε.2 και ιδιαίτερα από τα τεκμ. 10, 11, 12 και 13, μάλιστα δε, όπως δεν αμφισβητείται από την Lagos συνεχίζει μέχρι σήμερα χωρίς ποτέ να υπήρξε διαγραφή ή αλλαγή της εν λόγω εγγραφής. Μάλιστα, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Μ.Ε.2 καμιά δήλωση εκ μέρους της Dalvent δεν υπάρχει στο νηολόγιο της Αγίας Πετρούπολης για πώληση των πλοίων στην Amanda που είναι απαραίτητη για τη μεταγραφή τους. Επίσης με βάση τη μαρτυρία του Μ.Ε.1 βρίσκω ότι η Dalvent ποτέ δεν πώλησε τα πλοία στην Amanda, ούτε εξουσιοδότησε την Tetis να τα πωλήσει στην Amanda.

Η απαίτηση της Lagos βασίζεται στην πώληση στη Lagos από την Amanda βάσει των τεκμηρίων 24 και 25 και 15 και 16 και στην

εγγραφή στο νηολόγιο του Αρχαγγέλου επ' ονόματι της Amanda, βάσει των τεκμ. 17, 18, 20 και 21. Επ' αυτών όμως έχω να παρατηρήσω τα ακόλουθα:

Κατ' αρχήν η θέση της Lagos στην έκθεση υπεράσπισης και ανταπαίτησης της είναι ότι στις 20.6.1990 δυνάμει συμβολαίου ημερ. 20.6.1990 κατατεθειμένου στο νηολόγιο του Αρχαγγέλου τα πλοία επωλήθησαν στην Amanda από την Dalvent, η οποία και εξουσιοδότησε γραπτώς την εγγραφή τους επ' ονόματι της Amanda. Όμως, εκτός από τα τεκμήρια 17, 18, 20 και 21 καμιά μαρτυρία δεν δόθηκε από υπεύθυνο του νηολογίου του Αρχαγγέλου, που να εξηγά με ποια δεδομένα και στοιχεία έγινε εκεί η ισχυριζόμενη εγγραφή και κανένα τέτοιο ισχυριζόμενο συμβόλαιο ή γραπτή εξουσιοδότηση δεν παρουσιάστηκαν που να τεκμηριώνουν τη θέση της Lagos και να κρίνουν την αξιοπιστία της. Ούτε μπορώ να πω ότι υπάρχει ενώπιον του Δικαστηρίου από τη μαρτυρία καμιά συγκεκριμένη θέση για το πώς έγινε η ισχυριζόμενη πώληση από την Dalvent στην Amanda και ποιοι υπόγραψαν το ισχυριζόμενο συμβόλαιο. Εξάλλου θα ήταν άξιο εξήγησης πως η Dalvent θα μπορούσε να είχε πωλήσει τα πλοία στην Amanda, με συμβόλαιο ημερ. 20.6.1990 αφού η ίδια δεδομένα και αναγνωρισμένα και από τον κ. Θεοφίλου δεν τα αγόρασε παρά μόνο μετά από την ημερομηνία εκείνη και συγκεκριμένα την 1.10.1990 σύμφωνα και με τα τεκμήρια 4Α και 4Β.

Επίσης άξιο σχολίου θα ήταν το ερώτημα πώς, αν η Dalvent είχε πωλήσει τα πλοία στην Amanda στις 20.6.1990, θα συνέχιζε να τα έχει εγγεγραμμένα επ' ονόματι της για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα και να τα ενοικίαζε και παράδιδε στην Interatlantic στις 30.3.1992, γεγονός που επίσης δέχθηκε ότι αποδεικνύεται ο κ. Θεοφίλου. Αλλά και η θέση της Lagos ότι τα πλοία επωλήθησαν μέσω της Tetis αφήνει το ερωτηματικό πώς αυτό μπορούσε να είχε γίνει αφού η Tetis σύμφωνα με τη μαρτυρία ιδρύθηκε μόλις στις 27.7.1990, δηλαδή μετά την ισχυριζόμενη πώληση. Σημειώνω περαιτέρω, ότι καμιά μαρτυρία δεν δόθηκε είτε εκ μέρους της Amanda είτε από τους κ. Πουχάροφ και Ιγνάτοφ, οι οποίοι ενεπλάκησαν από τον κ. Θεοφίλου στην αντιμετάθεση του σαν σχετιζόμενοι με την ισχυριζόμενη πώληση από την Dalvent στην Amanda μέσω της Tetis, που να προσδίδει αξιοπιστία στη θέση της Lagos.

Η μαρτυρία του Μ.Υ.1 δεν προσθέτει τίποτα στην υπόθεση της Lagos και μάλιστα ο ίδιος δεν είχε δει καν οποιαδήποτε συμφωνία μεταξύ της Tetis και της Amanda ούτε όπως δέχθηκε μπορούσε να ξέρει αν η Amanda είχε καλό τίτλο όταν πωλούσε τα πλοία στη Lagos. Η μαρτυρία του Μ.Υ.1 όμως αφήνει το περαιτέρω ερωτη-

ματικό, πώς ο ίδιος να αρνείται την προκαταρκτική συμφωνία με-
 ταξύ της Amanda και της Lagos την οποία τα ίδια τα τεκμήρια 24
 και 25 βεβαιώνουν ότι έγινε στις 7.10.1992, δηλαδή πριν ακόμα η
 Amanda εγγραφεί σαν ιδιοκτήτρια στον Αρχάγγελο. Μάλιστα θα
 5 ήθελα να παρατηρήσω ότι και τα ίδια τα τεκμ. 17, 18, 20 και 21 πά-
 νω στα οποία βασίζεται η υπόθεση της Lagos υστερούν από την
 άποψη ότι ο μήνας της ισχυριζόμενης εγγραφής είναι γραμμένος
 μόνο στα ρωσικά ώστε να μην μπορεί να διαπιστωθεί και μόνο η
 ημέρα (27) και το έτος (1993) διαβάζονται. Εξάλλου, αναπάντητο
 10 παραμένει και το κείμενο ερώτημα που προκύπτει από τη μαρτυρία
 του Μ.Υ.2 ότι τα πλοία σαν αλιευτικά δεν μπορούσαν νόμιμα να
 εγγραφούν στο νηολόγιο του Αρχαγγέλου που είναι εμπορικό σε
 σχέση με το οποίο παρατηρώ και το γεγονός ότι στα τεκμ. 17 και 18
 δεν περιγράφονται σαν αλιευτικά αλλά γενικά, σαν ποιοι vessels.
 15 Και πάλιν η παντελής έλλειψη μαρτυρίας εκ μέρους του νηολογίου
 του Αρχαγγέλου που να εξηγούσε τα προβλήματα που δημιουργού-
 νται αφαιρεί από την αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα των εν
 λόγω τεκμηρίων σαν μαρτυρία. Εν πάση περιπτώσει επανερχόμε-
 νος στο κρίσιμο σημείο, η μόνη αναφορά στη μαρτυρία για τη Lagos
 20 σε συμβόλαιο πώλησης των πλοίων από την αναφερόμενη σαν
 προηγούμενη ρωσική ιδιοκτήτρια στην Amanda έγινε από την
 Μ.Υ.2, αλλά η αναφορά αυτή ούτε πειστική είναι ούτε τεκμηριώνει
 ή αποδεικνύει οτιδήποτε. Η αναφορά δεν είναι πειστική διότι η
 Μ.Υ.2 την έκαμε αφού προηγουμένως είχε πει ότι δεν γνώριζε για
 25 το πώς η Amanda απέκτησε τα πλοία, αλλά ούτε τεκμηριώνει ή
 αποδεικνύει την ισχυριζόμενη συμφωνία. Εκτός της αοριστίας της
 θα ήταν και εξ ακοής μαρτυρία αφού το ισχυριζόμενο συμβόλαιο
 δεν παρουσιάστηκε.

Συμπερασματικά βρίσκω ότι καμιά συμφωνία για την πώληση
 30 των πλοίων από την Dalvent στην Amanda δεν έγινε, είτε απ' ευ-
 θείας είτε μέσω της Tetis ή οποιοδήποτε άλλου, που να έδιδε δι-
 καιώματα ιδιοκτησίας στην Amanda τα οποία θα μπορούσε να με-
 ταβιβάσει στη Lagos. Δεν είμαι διατεθειμένος να θεωρήσω, ότι η
 Lagos μπορεί να βασιστεί στα τεκμ. 17, 18, 20 και 21 σαν αξιόπιστη
 35 απόδειξη καλύτερης ιδιοκτησίας εκείνης της Dalvent που, αναμφί-
 βολα θεμελιώνεται από τα τεκμήρια και τη μαρτυρία.

Η αλυσίδα που κατ' ισχυρισμό της υπεράσπισης ενώνει την
 Dalvent με την Lagos μέσω της Amanda για να της δώσει καλό τί-
 40 τλο είναι έκδηλα σπασμένη στον κρίκο της Dalvent με την Amanda,
 αφού τα ίδια τα τεκμήρια από τα οποία η Lagos ισχυρίζεται ότι έλ-
 κει τον τίτλο της δεν θεωρούνται αξιόπιστα.

Η νομική αρχή που διέπει το θέμα δεν είναι υπό αμφισβήτηση.

Nemo dat quod non habet. Κανείς δεν μπορεί να δώσει καλύτερο τίτλο από εκείνο που έχει.

Οι συνήγοροι έχουν αναφερθεί στη νομική αρχή και τη νομολογία που τη διέπει και δεν θα επεκταθώ ιδιαίτερα ενόψει των ευρημάτων μου, παρατηρώντας απλώς ότι η Ampana δεν μπορούσε να δώσει στη Lagos οποιοδήποτε τίτλο στα πλοία αφού η ίδια δεν είχε τέτοιο. Η νομολογία στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Θεοφίλου δεν είναι συναφής διότι αναφέρεται μάλλον σε περιπτώσεις συμφωνιών με τον ίδιο τον ιδιοκτήτη ή μέσω αντιπροσώπου που καθίστανται ακυρώσιμες λόγω δόλου. Στη παρούσα καμιά απολύτως συμφωνία δεν έγινε με τον ιδιοκτήτη.

Λόγω των πιο πάνω εκδίδεται η ακόλουθη απόφαση στις συνενωμένες αγωγές:

Δηλώνεται ότι οι ενάγοντες είναι οι αποκλειστικοί ιδιοκτήτες και δικαιούχοι (α) στην αγωγή αρ. 65/93 του εναγομένου πλοίου FV 0758 ZOLOTETS (call letters (UHZT)) και (β) στην αγωγή αρ. 66/93 του εναγομένου πλοίου FV 0745 SUOJARVI (call letters (UNHO)).

Σαν επακόλουθο οι ενάγοντες δικαιούνται την κατοχή των ως άνω πλοίων και εκδίδεται διάταγμα διατάσσει την εταιρεία I. Lagos Fisheries Co Ltd που καταχώρησε εμφάνιση σαν εναγόμενη στις παρούσες αγωγές και που έχει στην κατοχή της τα εναγόμενα πλοία να παραδώσει (α) στην αγωγή αρ. 65/93 το πλοίο FV 0758 ZOLOTETS υπό ανωτέρω στοιχεία, και (β) στην αγωγή αρ. 66/93 το πλοίο FV 0745 SUOJARVI υπό ανωτέρω στοιχεία στους ενάγοντες.

Η ανταπαιτήση απορρίπτεται.

Οι εναγόμενοι να καταβάλουν τα έξοδα των εναγόντων στις συνενωμένες αγωγές. Δεν θα υπάρξει διαταγή για τα έξοδα της ανταπαιτήσης αφού αυτή συνενδεδιάστηκε με την απαίτηση και αφορά τα ίδια γεγονότα και θέματα.

Τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Απόφαση ως ανωτέρω.